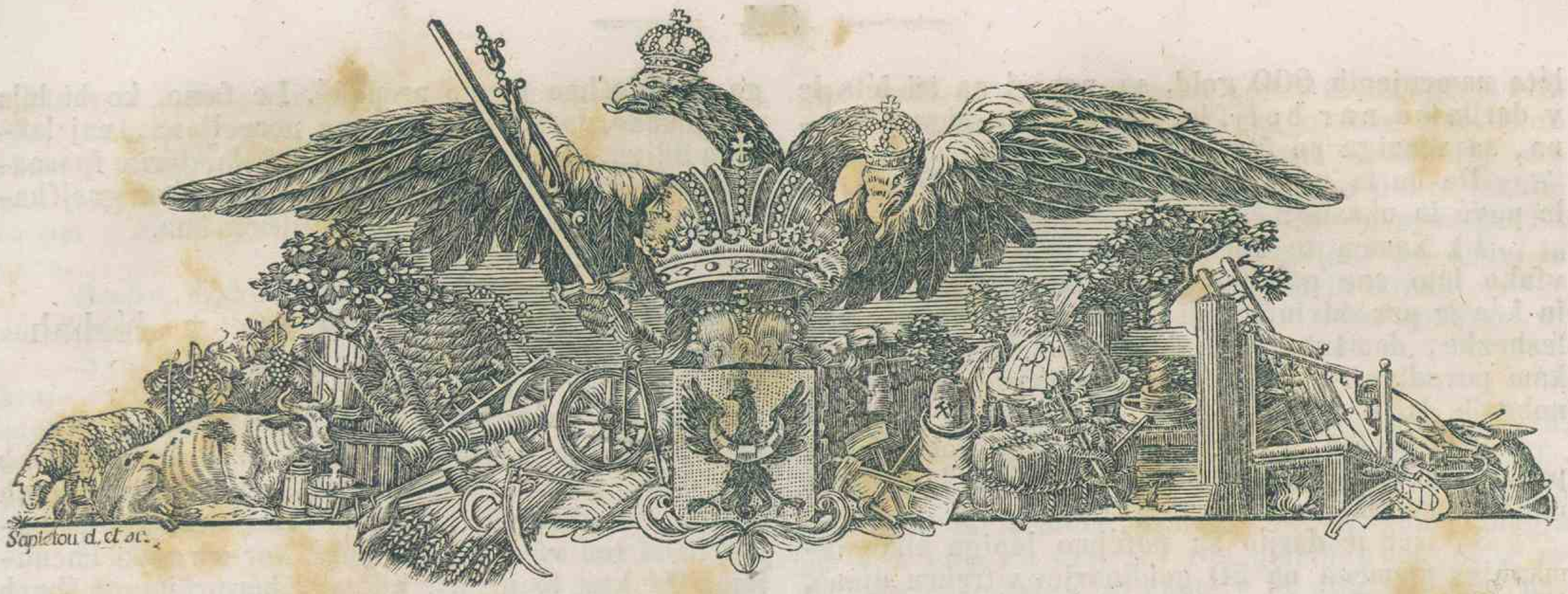

Kmetijske in rokodélske novice.

Na svitlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III. | *V srédo 26. Svečana. 1845.* | List 9.

Predčutki.

V žalosti lipa
Samôtna stojí,
Njé listje rumeno
Po grobih šumí.

Clo hrastič v gojzdu
Derží se na jok,
Mladike v megléni
Stéguje obók.

Snežinke hitijo,
Pobelijo tla,
V sreberno suknjo
Se zemlja podá.

Zdej burja perpiha,
Razsaja hud mraz,
Sercé se nam trese,
Medléva obraz.

Al serce z veseljem
Tud zima če gret':
Na oknu prelepi
Nareja nam čvet.

To rožico vidit',
Igrá mi sercé
Se zmislim na spómlad,
Kri urniši gré!

Ko sonce stopí nam
Cvetlico letó,
Na polji miljone
Nam stvári za njo!

Miroslav Vilher.

Veselo oznanilo okrajšane vojaške (soldaške) službe v našim cesarstvu.

Na sv. Valentina dan so naš presvitli Cesar nasledni ukaz podpisali, kteriga so Dunajske Novice 16. dan tekočiga mesca razglasile:

Mi Ferdinand Pervi *po Božji milosti Avstrijanski cesar; kralj Ogerski, Češki, Lombarški, Beneški, Dalmatinski, Hrovaški, Slavonski, Gališki, Lodomerski in Ilirski; nadvojvoda Avstrijanski; vojvoda Lorenski, Salcburški, Štajerski, Koroški, Krajnski, zgornjo- in spodnjo-Šlezki; velki vitez Sedemgraški; knez Moravski; pokneženi grof Habsburžki in Tirolski želimo našim zvestim podložnikam vsih vojniško popisanih deželá službo vojništva polajšati, zatorej ukažemo in zapovemo:*

Pervič: Vojaška služba pri regimentu ima v mirnih časih za pešce in konjike prihodnjič le osem *let terpeti; ravnanje po ti novi postavi se ima še z* letašnjo *nabéro vojakov (rekrutiringo) začéti.*

Drugič: Tisti novinci, ki bodo letas vojaški stan nastopili, bodo tedaj v osmih *letih od regimenta zopet slovó dobili, če se kaka vojska ne permeri.*

Tretjič: Tudi za tiste vojake, ki so že zdaj več ali manj let v naši službi, bomo skerbeli, de jim bo po primeri te nove postave čas službe toliko okrajšan, kolikor bo mogoče.

Četertič: Dozdajne postave za brambovce, namestnike, in za ravnanje pri vverstenju vojakov k regimentu in pri njih poslovenju, imajo takó dolgo pri starim ostati, dokler ne bodo tudi v ti reči nove postave dane.

Dano v našim ces. poglavitnim mestu na Dunaju 14. dan Svečana v letu 1845 po Kristusovim rojstvu, in v desetim našiga vladarstva. **Ferdinand** *s.r.*

Dobrote, ki bodo iz te nove postave našiga milostljiviga Cesarja za kmetijstvo in rokodelstvo izvirale, bodo neizrečeno velike. Vsak jih lahko sam prevdari. Mi tedaj druziga nič ne rečemo, kakor: *Bog nam ohrani Ferdinanda, milostljiviga očeta!*

Osnanilo

novih poſtav na Krajnſkim sa letno delitvo daril (premij) sa bike.

Njih z. k. velizhaſtvo ſo poleg prejétiga zhaſtne dvorne piſarnize ſklepa od 4. Velkitravna lanſkiga leta ſht. 13137 s prezhaſtnim ſklepam 22. Malitravna 1843 premiloſtljivo poterditi dovolili, de k sboljſhanju reje goveje shivine na Krajnſkim, nameſti delitve daril po dosdajni navadi ſe ſmé k temu na

léto namenjenih 600 gold. sa naprej na tri léta le v darila sa nar boljſhi bike domazhiga plemena, sa vſaziga po 50 gold. oberniti. *)

De bo ta premiloſtljivi ſklep dopolnjen, ſe to le pové in ukashe:

1) Namèn te ſpreminjene delitve je, desheli vſako léto ene poſébno dobre bike sa rabo dati, in kér je per shivinſki reji na dobrih bikih narvezh leshezhe, domazho rejo shivine s tem perpomozhkam povsdigniti. Tedaj ne bo sanaprej sa telize nobenih daril.

2) Méſza Velkitravna tega léta ſe bo perva, in vſelej v tem meſzi v posnejih letih létna delitev sgodila.

3) Kér je darilo sa poſébno lepiga bika domazhiga plemena na 50 goldinarjev v ſrebru djano, jih tedej na léto dvanajſt sa zelo deshelo pride.

4) Kér ſe ſhtevilo daril ne more pomnoshiti, ſe bo po permérjenim redu v eni velki ſoſeſki k vezhimu le sa eniga bika podelilo.

5) Dnevi in kraji sa delitev daril od z. k. kreſij v edinoſti kmetijſke drushbe poſtavljeni, bodo kakor dosdej v vſih vélzih ſoſéſkah po desheli s ozhitnim oklizam ſléhernimu na snanje dani.

6. Delitev daril ſe bo vprizho kreſijſkiga poglavarja, ali k temu poſlaniga komiſarja, kantonſkiga komiſarja, k temu od kmetijſke drushbe odlozhenih treh tovarſhev in ſoſeſkinih velzih in malih ſpravnikov ali shupanov takó godila, de kmetijſke drushbe tovarſhi, ki ſo te rezhi umni, shivino ogledajo, in po vezhim ſhtevilu glaſov vrédnoſt darila obſodijo. Per enakih sadevah imajo iſkavzi darila is tiſte ſoſeſke, sa ktero je delitev oklizana, prednoſt.

7) Namen te nove delitve daril je ta, le reſnizhno rabo, to je, brejatve poſébno lépiga bika plazhati; te darila ſo tedej darila ſpolneniga dela, in tedej bo laſtniku bika, kteri je ſposnan darila vreden, darilo nar pred le s komiſijſkim piſmam sagotovljeno, s denarjem ſe mu bo pa posneji in ſhe le po tem plazhalo, kader laſtnik prav ſprizha, de je imel bika zele dve léti po poſtavi sa brejatev (pleme). Darilno plazhilo s denarji, kteri ſe v kraji delitve kantonſki goſpoſki med tem hraniti dajo, ſe pa takó sgodí, de njih polovizo, to je 25 goldinarjev po pretezhenim pervim létu, drugo polovizo pa po pretezhenim drugim létu od tiſte kantonſke goſpoſke plazhano dobojo.

8) Sa poſtavno in poſébno tudi sa nebresmerno puſhanje bika h kravam in sa njega potrebno oſkerbovanje in ſtreshbo naj po pretezhenim pervim in drugim letu sgorej imenvani tovarſhi kmetijſke drushbe v edinoſti s ſoſeſkinimi moshmi kantonſki goſpoſki ſprizhanje dajo, ktera bo po tem poſtavljene darilne sneſke v povedanih obéh zhaſih shivinzhetovimu laſtniku plazhala.

Zhe pa plazhilo darila po pretezhenim pervim ali drugim létu vterjeni pomiſleki vſtavljajo, naj tovarſhi kmetijſke drushbe to kantonſki goſpoſki, in ob enim tudi z. k. kmetijſki drushbi sglaſijo, de ſe po tem rasſodi.

9) Kér ſe per ti novi delitvi daril poſébno na to gleda, prav lepe in terdne bike dobiti in jih sa pleme ſoſeſkam prepuſtiti, ni nikogar, kteriga ſtanu ſi bodi, od iſkatve darila odverniti, in tedej samorejo tako darilo ne le kmetje, ampak tudi zéle ſoſéſke sadobiti, ako poſébno lepiga bika imajo, in ga sa ſploſhno pleme prepuſté. Le ſamo, ko bi bila dva enako darila vrédna bika perpeljana, naj laſtniku tiſtiga, kteriga reja je téshej ſtala, darilo ſposnajo; ob tazih pergodkih naj tedaj kmet pred grajſhakam i. t. d. predſtvo ali perboljſhek ima.

(Konez ſledí.)

*) To osnanilo je z. k. ilirſko poglavarſtvo v Ljubljani v krajnſkim in nemſhkim jesiku rasglaſilo. Krajnſko osnanilo tukaj naſhim kmetovavzam podamo. Vrednihtvo.

Ṣoſekan ſhpeh ali saſko, v déshah dobro ohraniti.

(Dober ſvet sa hiſhne goſpodinje.)

Saſka ſe grosno rada v déshah ſkasí in ſlab duh dobí, poſébno v samoklih ſ-hrambah; pri dogah sazhne rumena, plava, selena ali zlo zherna prihajati in od tod vſa ſlab duh dobí, kar shalto imenujejo. Od kod to pride? od tod, kér pri dogah ſhpeh (ſlanina) ni sadoſti ſtlazhen; ſtlazhen pa sató ni sadoſti, kér ſo déshe ſpod ſhirji, kakor pri verhu. Zhe ſe saſka bolj vkupej ſtlazhi, bolj per dogah odjenjuje, in bolj gré v désho srak ali luft in sabelo ſkasí, takó de jo morajo vzhaſi veliko savrezhi, ali pa vſo ſprideno vshivati.

K temu zilu in konzu bi bilo tedaj dobro, de bi goſpodinje ſodarjem ali pintarjem le take déshe vkasovale delati, ki ſo per dnu voshji, kakor pri verhu; sakaj bolj ko se ſhpeh vkupej ſtlazhi, bolj terdo ſe h dogam teſhí; srak samore manj noter priti in boljſhi oſtáne sabela. To je she ſkuſhnja velikokrat pokasala. Delajte tedaj ſodarji prihodnjizh le take deshe, ki ſo pri verhu en malo ſhirokeji, ko v dnu! Goſpodinje vam bodo sa to popravo gotovo hvaleshne. M. Ferlan.

Pogovor

kmetiſhkiga ozheta s ſvojim oſme ſhole suzhenim ſinam, v meſzu Ṣvézhanu.

Ṣin. Kakó merslo ſe nam je naredilo, v vêshi je v vſih poſódah voda smersnila, vſe polno je ledú.

Ozhe. Konez tega meſza je ſhe le ſvet Matija, in ſtari pregovor pravi, de ſveti Matija led rasbija, zhe ga ni, ga pa naredi. — Kaj miſliſh, kakó le ſe naredí led?

Ṣin. Led ſe naredí, kader pri mrasu voda smersne.

Ozhe. Kakó ſe pa to sgodí, de voda smersne?

Ṣin. To ſe takó le sgodi: Ognjena gorkota (oginj), ktera ſe v vſaki rezhi po vezhi ali manji meri snajde, ſtorí nektere teh rezhi voljne, mehké, tekozhe. Tudi v vodi je ognjena gorkota in jo ſtorí voljno, tekozho. Ognjena gorkota pa ſi smerej prisadeva, po ſvoji natorni laſtnoſti po vſih krajih ravnomérno rasſhiriti ſe. Kér po simi srak omersne in imenovano gorkoto smerej bolj sgubí, ſe ta gorkota is vode rasſhira v srak, v kterim jo je tazhaſ manj. Takó ſe sgodí, de voda smerej vezh ſvoje gorkote sgubí, ſe sazhne ſterditi in smersvati, in ta vſterjena in smersnena voda je led. Satorej voda vſelej narpred le pri verhu smersne, kjer je s srakam ſklenjena.

Ozhe. To sdaj she do dobriga rasumim; kakó ſe pa zvetlize (roshe) na oknih po simi naredé?

Ṣin. Tudi to prigodbo vam hozhem rasloshiti. V sakurjeni hiſhi je veliko ognjene gorkote, v vunanjim sraku pa je ni kaj. Hiſhna gorkota ſe iſhe rasſhiriti v vunanji srak, kér jo je veliko manj, kot v hiſhi, tedaj poiſhe vſe ſhpranjize in luknjize, kjer jih kaj najde. V ſhipah pri oknih ſo prav majhne ſhpranjize in luknjize, kterih mi ne vidimo. Ṣkosi te ſhpranjize in luknjize gre hiſhna ognjena gorkota v vunanji srak, in ſe odlozhi od srakne mokrote,

s ktero je bila poprej ſklenjena, in ktera savoljo ſvoje debelji laſtnoſti ne samore s njo vred ſhiniti ſkosi te majzhkine luknize. Ta mokrota ſe na ſhipah nabéra, in mi pravimo, de ſo okna potne; ta pot s zhaſam smersne, in mi imamo smersnene okna.

Ozhe. Kakó ſe pa takó lepe zvetlize naredé na oknih?

Şin. V ſhipah ſo majzhkine, nevidne, na vſe kraje svite jamize, po kterih oknjeni pot narpoprej sazhne smersvati, in vidi ſe, kakó ſe sazhnó lepe podobe ravnati. Nar vezh pa pripomozhi k tem lepim zvetliſhkim podobam ſolitar, kteri je v sraku, in ki ſe s tem ledam v raslizhnih podobah ſklene.

Ozhe. Ne bil bi ſi miſlil, de mi boſh ti tudi to rezh vedil rasloshiti. Glejte! Zhes 50 let ſim she ſtar, ſim she tolikokrat vidil te lepe zvetliſhke podobe na oknih, pa noter do daneſ niſim vedil, kako de ſe naredé. Kako je vender dobro in lepo, de ſe zhlovek kaj lepiga in koriſtniga suzhi! Vſaka rezh ga potlej samore bolj rasveſeliti, kader vé nje sazhetik, in tudi s drugimi ljudmi ſe samore kaj pokremljati.

Şin. Lepo je vediti, kakó de ſe led na vodi ali oknih napravi, pa tudi koriſtno je ſposnati, v kakſhen prid de nam je led.

Ozhe. Şmeſhno ſe mi sdi, de govoriſh od prida ledú. Jeſt ſaj ne posnam nobeniga drusiga prida ledú, kakor de ſe otrozi in norzi po njem derſajo, podplate tergajo, glave rasbijajo in ſi drugih neſrezh vezh nakljuzhijo. Pred nekimi letmi ſim konja sgubil, ki mi je na ledeni zeſti padel in ſi nogo slomil.

Şin. To bi bil ſlab prid. Pa le poſluſhajte, jeſt vam hozhem od boljiga povedati. Led na vodah pri ojſtri simi obvarva gorkoto v vodi, in ſtorí, de v vodi shivezhe shivali ne poginejo; — ljudje nekterih krajev ſi pri mozhnim ledu loshej napelavajo derv in drusih rezhí, kar bi bres njega morebiti ſtoriti ne mogli; — koliko ſmerdljiviga in nesdraviga meſá bi mogli ſneſti, ali bi ſe nam ga zlo ſpridilo, ako bi ne bilo ledeniz, v kterih ſe ob vrozhini hrani? — Marſikaka jed bi ſe ne mogla narediti bres ledú in tudi marſikaka rana in bolesin ne tako hitro in takó dobro sazeliti in osdraviti bres njega.

Ozhe. Kar ſi mi povedal od drusih koriſtnoſti ledú, ti she verjamem. De bi ſe pa tudi s ledam zelile rane in osdravljale bolesni, povej kakimu norzu, ne pa meni. Şliſhal ſim vſe ſvoje shive dni, de rane ſe morajo varvati pred merslimi rezhmi, de ſe ne priſadé.

Şin. Vôda je nar pervo in nar bolji sdravilo per vſih novih (friſhnih) ranah, naj bodo pri zhloveku ali pri shivini. Kdorkoli se vſeka, vreshe, vdari, vbode, povosi, roko ali nogo slomi, naj hiti po mersle vode. Vſe druge sdravila ſo ſtrup; mersla voda je nar bolj shlahtno sdravilo. Tukaj ſe ni nikoli priſada bati; drugazhi je pa pri ſtarih ranah, pri ſhenu in drugih oteklinah, ki ſo ſe od snotrej vun potegnile. Pri teh ne ſlushi mersla voda, kar nam vſi sdravniki ſprizhujejo.

Ozhe. Povej mi ſhe, kakó de ſe mora ravnati pri ti rezhi?

Şin. Takole ravnanje priporozhujejo sdravniki pri ti rezhi: Ako ſe kdo na imenovano visho poſhkodova, naj ſkerbí, de dobí poſodo mersle vode, ktero, zhe je priloshno, naj jo ſhe smeſha s ſnegam ali ledam, in ako je mogozhe, naj v nji dershí poſhkodovani ud ali naj pa rano s njo vmiva, naj jo v vodi dershí ali v nji pomozhi perteno ruto, in jo poloshi na ranjen kraj in takó dolgo gori puſtí, de ſe she ogreje, potlej ſe ta sgreta ruta prezh vsame, in ſe ſpet s drugo takó ſtorí in to takó dolgo, de ſe samore poklizati sdravitelj, ako je rana nevarna, ali pa, de ſe rana dobro iszhiſti in ſe ni vezh potreba bati otekljine in priſada. Pa to delo je potreba doſtikrat opravljati po dnevi in po nozhi, in vzhaſi tudi vezh dni in nozhi.

Janes Jashirk.

Postopači.

Sin kmetiški sim do devetiga leta blizo mesta, potlej veči del v mestu L. rastel, in dostikrat slišal, de gospôdi je dolg čas, zatorej se pogosto sprehaja in želodec prazni, de bi zopet môgla jesti in piti. Pa tudi per rokodelcih in kmetih se ne manjka postopačev, in nektere od njih hočem v naslednim popisu malo spodbosti, de bi v gledálu (špeglu) vidili svojo nemarnost, in zapustili malopridno ravnanje.

1. *Kmet in voznik vred.*

Mladi kmetje radi konje redíjo in na cesto hodíjo; pa veliko jih svojo domačijo zavózi. Slomšek.

Te sorte postopači so nar bolj zarobljeni, in kér ne samo sebi, ampak tudi svoji družini jamo kopljejo, nar bolj kaznivi. Druge ljudí starost včasi vpametje; leti pa slepi ostanejo do smerti. Fant komej hlače sam zna zapeti, že bič suče in repne konje pretepava, in od svojiga očeta, ki je tudi voznik, se kleti učí. Kader raste veči, ne ljubi drugiga, kakor svoje pajdaše in konjske štale. Ptiči radi znane kraje na večer obiskujejo; taki fant pa po cestah, vozeh, hlevih poleguje. Kruha večidel iz ptujih rok dobiva, kakó bode svojo mater častil in ljubil? — Kaj pa sliši per navadni družbi? Nič kakor klafanje, kletje, zaničovanje božje službe in božjih služabnikov. Kaj pa vidi dan na dan? Neusmiljeno martranje živine, jigračo, požrešnost in pijanost, nečisto pajdašijo možakov in dekličev. Dobro vém, de so tudi med vozniki pobožni možje in skerbni gospodarji; vender sploh so malopridni, in zatorej so nar nevarniši družba za mladenče. Tak fant tedaj malo dobriga sliši in vidi, kmetiškiga dela se nikdar ne vadi, in če bi ga bil že navajen, se ga per cestnimu potepanju odvadi. Materne opombe mu gredo skoz ušesa; on nič ne tuhta, kakor vožnje dobiti, in namest domačiga soka h skledi mesá, in bokalu vina se vsesti. Tega navajenimu ne bo dišal krompir, ne kaša, ne žganci, ne domači kruh, ne voda. Torej, če je ravno per domu, ni domá; ne spi, ne jé doma, ne misli, ne dela, ne živí za družino: ampak le za svoj trebuh in svojo sladost. Ni še zadosti, de le on zamudí domače dela, de domačo jed zaničuje; tudi domačo živino po cestah pobija, in komej perčaka, de je polje po verhu obdelano, že je zopet na cesti: po zimi in po leti gnoj po cestah trosi. Kaj pa je kmetija brez gnojá? Malin brez vode. Kaj je kmetova družina brez gospodarjevih očí? Ura je, ktere nobeden ne navija, nobeden ne požène. — Tudi v ti reči bodo železne ceste velika dobrota, kér bodo pregnale take nemarne postopače in jih k pravimu delu silile. Vozniki večidel hišo molzejo, vsaki krajcer v konje in vozove vtaknejo; iz svojiga varžeta plačujejo, de ptuje blago vozijo. Večkrat še clo ptujih gerdih bolezen domú pernesejo, in jih po domačii zatrosijo. Domá pa ženi in otrokam ne vinarja ne pervolijo; ko jih za novo obleko prosijo, jih zapravljivce šentujejo; ko jim pomanjkanja vsih rečí tožijo, jih po-

stopače zmerjajo. Od jutra do večera, če je taki lenuh per domu, jim očita njehove potroške; hvali svoje zaslužke in trude. So zaslužki, de se Bogu usmili! Voz se potare, konji mu pocepajo, denarjev nima, od svojiga kmetištva ni nobeniga pridelka prodati: zdaj vidiš divjo zverino, ktera nedolžno ženo in zapušene otročiče terga in pretepa; slišiš pošast, ktera sebe in vse preklinja! — Moli za nesrečniga — iz vozá je padel pod kolo, in je življenje končal! Prof. R.

Ozanilo

delitve premij za konje na Krajnskim in Koroškim v letu 1845.

Navadne cesarske darila (premije) za konje lepiga plemena bodo letas podarjene na Krajnskim v Postojni 5. dan Velkitravna, v Mokronogu 29. dan ravno tega mesca, v Krajnju pa 2. dan Rožnicveta — na Koroškim v Velkovci (Völkermarkt) 21. dan Velkitravna, v Šent-Vidu 16. dan Rožnicveta, v Saksenburgu 2. dan Velkitravna, v Beláku pa 14. dan ravno tega mesca. — Samó konje kmetov zamorejo premije dobiti, tode morajo popolnama tri leta stari in doma zrejeni biti. Tisti, ki so od cesarskih žebcov, imajo prednost pred druzimi. Nar vikších premij zamorejo pa ne samo žebci, ampak tudi kobile deležne biti, če bodo le od sodnih mož za nar lepši živino spoznane.

Reja goveje živine na Koroškim.

V Teržaškim casopisu (Lloyd) smo te dni dopis iz Celovca brali, iz kteriga smo zvedili, kakó veselo se na Koroškim reja govedine množi in pobolšuje. V letu 1843 so 4250 pitanih volov, okoli 3000 pa druge govodine na Estrajško, Bavarsko, večidel pa na Laško prodali. Večidel so pitani voli okoli 4 do 6 centov tehtali, dva pa iz hleva žlahtniga gosp. Knapiča sta bila korenjaka, de je le malo enacih. Eden med njimi je tehtal 20 centov in 80 funtov; drugi 18 centov in 45 funtov. —

Domazha poveſt.

7. dan tega meſza ſo na Vazhah nekiga mladenzha per 25. letih v gojsdi mertviga naſhli, ki ſe je bil nesmaſno shganja napil, in takó domú gredé od mertuda sadét na poti obleshal. Naj bo ta shaloſtna prigodba vſim tiſtim v isgled, ki ſo shganju vdani, kakſhna neſrezhna ſmert jih zhaka! —

Pogled v ptuje kraje.

(Ženitva in ločitva). Nar krajši opravki pri ženitvah, pa tudi pri ločitvah so gotovo na otoku Cejlonu v Azii. Možki pomigne na žensko in ji reče: Sèm pojdi! — in že je njegova zaročnica; ali jo pa sune in reče: Spravi se! — in že je zakon razločen. H temu se nepotrebuje nič druziga, kakor nekoliko prič; od različnih dót se nihče ne zméni — in to je v resnici pri celi reči naj bolji. K.

(Kmetijski pregovor v Belgii). Belgjanci so slavni in skušeni kmetovavci, njih poljá in njive so lepo obdelane in zlo rodovitne. Pepél za deteljske njive imajo v posébno visoki častí, ter pravijo: Kdor pepéla kupi za svojo deteljo, je nepridela zastonj; kdor ga pa ne kupi, jo dvakrat plača.

Popravki.

V poprejšnim listu na 30. str. v 13. versti od spodej je namest: povesa, brati: povoza.

Dalje je na 32. str. v 1 versti od zgorej namest: Od gospoda d. B., brati: Gospod d. B. so podarili i. t. d.

Vganjka.

Nimam je še, pa se je tudi nevošim; ko bi jo pa imel, bi jo ne dal sa nobeni denar. Kaj je to? Lepstanski.

Znajdba vganjke v poprejšnjimu listu je:

Naduha.

Danaſhnjimu liſtu je dvajſeti dél vinoréje priloshen.

Shitni kup.	V Ljubljani 22. Švezhana.		V Krajnju 17. Švezhana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pſhenize domazhe ..	1	21	1	29
1 » » banaſhke ..	1	23	1	30
1 » Turſhize	—	57	—	—
1 » Šorſhize	—	—	1	5
1 » Rèshi	1	—	1	6
1 » Jezhmena	—	45	—	51
1 » Proſa	—	54	1	3
1 » Ajde	—	45	—	48
1 » Ovſa	—	34	—	33

Opomba.

Že smo enkrat prosili, de nej vsak pisatelj, ki nam kako prigodbo za natis v Novice pošlje, svoje pravo imé vredništvu v perloženim dopisu oznani, de vémo, od kogá de je prišla. Vsako vredništvo mora svoje častite pisatelje saj po imenu poznati, de se njih poprijeti zamore, če bi kaj po resnici ne bilo. V Novice bomo pa le vselej to ime postavili, kteriga pisatelj imeti želí. Te dni smo zopet neko prigodbo za natis v Novice prijeli, ki se je „zadnjo adventno nedeljo“ zgodila, pa ne vémo od kod in od koga? Nej nam tedaj ta gospod svoje pravo imé razodéne in nam pové, kje se je oznanjena prigodba zgodila; sicer moramo ta spisek na stran položiti.

Pri ti priliki moramo tudi prositi, de nej nam tisti gospodje, ki so nam že davnej kaki sostavek za Novice poslali, za zlo ne vzamejo, če ga dozdaj še nismo môgli v natis dati, kér se zmiraj po redu ravnamo, v kterim sostavke dobivamo. Več pa, ko ima vredništvo zalóge, bolje je. Z serčno radostjo moremo reči, de se je med Slovenci v ti reči novo, veselo življenje zbudilo. — Od rokodelskih rečí bi radi kaj več pisanja dobili. Vredništvo.

Vrednik Dr. *Janez Bleiweis.* — Natiskar in založnik *Jožef Blaznik* v *Ljubljani.*